

personer findes på det pågældende sted, og der heller ikke vil være mulighed for at tilkalde dem, førend øjemedet forspildes.

Når § 41 ikke således som lægelovens tilsvarende regel taler om „påviselig fare“, skyldes det, at den lægelige kundskab i straffelovskommissionen finder en sådan begrænsning uheldig og vanskelig at arbejde med, når der skal tages stilling til et kvaksalveriforholds farlighed.

Til § 42.

I den danske straffelov findes regler om udbredelse af kønssygdom i kapitel 25 vedrørende forbrydelser mod liv og legeme. I overensstemmelse med grønlandsk opfattelse er bestemmelserne i forslaget anbragt i kapitlet om almenfarlige forbrydelser.

Bestemmelsen, som er en sammenlægning af den danske straffelovs §§ 256—59, svarer til den hidtidige retstilstand, der dels hviler på regulativ af 27. august 1928 for bekæmpelse af kønssygdom i Grønland § 2, jfr. § 6, dels på sysselretternes praksis.

En til straffelovens § 256, stk. 2, svarende regel om betinget offentlig påtale i tilfælde, hvor den for smitten udsatte er den skyldiges ægtefælle, findes ikke i forslaget, der overlader til statsministeren at fastsætte nærmere regler om påtalen, jfr. § 84.

Kapitel 14.

Til § 44.

Stk. 1.

Reglen svarer til den danske straffelovs §§ 197 og 199, men adskiller sig dog fra dansk ret ved at kriminalisere tilladelse til, at nogen til husstanden hørende person under 18 år ernærer sig ved utugt. Grunden til denne regel er, at der i den kommende tid i Grønland vil være særligt behov for at hindre, at husfaderen tolererer, at unge til husstanden hørende kvinder driver utugt med fremmede.

Kriminaliseringen må antages at være et nødvendigt middel til forebyggelse af prostitution, i hvilken forbindelse man henviser til, at så godt som ingen unge grønlandske kvinder har selvstændig husstand.

Stk. 2.

Reglen svarer til den danske straffelovs § 198, stk. 1 og stemmer med grønlandsk tradition, hvorefter alle arbejdsføre har en streng pligt til at skaffe eller tilberede livsnødvendige produkter.

Til § 45.

Medens stk. 1 svarer til den danske straffelovs §§ 203 og 204, betegner stk. 2 en udvidelse i forhold til dansk ret, idet bestemmelsen åbner mulighed for at skride ind overfor hasardspil, som foregår på ikke-offentligt sted, når der foreligger økonomisk udnyttelse. Vægten lægges på et skøn over, om spillernes indsats er rimelig og forsvarlig efter deres økonomiske forhold. Reglen stemmer med hidtidig grønlandsk retspraksis og er en beskyttelsesregel for de økonomisk svage. Man finder, at der i Grønland består en særlig trang til at beskytte befolkningen mod de skadelige virkninger, hasardspillet erfaringsmæssigt har. Der tænkes særlig på de erhvervsmæssige forstyrrelser og økonomiske tab, som følger i hasardspillet kølvand, hvortil kommer, at man fra grønlandsk side har påpeget, at hasardspillet i talrige tilfælde har haft opsving i berigelseskriminaliteten til følge.

Man må antage, at de anførte grunde til at beskytte det grønlandske samfund mod hasardspil vil få øget vægt, efterhånden som flere fremmede kommer til landet, idet dermed trangen til at beskytte de økonomisk svage kan vokse.

Nogen til den danske straffelovs § 203, stk. 2, svarende regel er ikke optaget i forslaget, idet reglen dels er civilretlig, dels omfattes af forslaget § 113 om konfiskation.

Til § 46.

Uanset at det til bestemmelsens overtrædelse ikke kræves, at gerningsmanden har udvist „erhvervsmæssigt“ forhold, er bestemmelsen dog optaget i kapitlet om skadelig erhvervsvirksomhed, fordi der som regel vil være tale om en erhvervsmæssig udnyttelse.

Bestemmelsen svarer til den danske straffelovs § 206, men er snævrere, for så vidt som den kun angår tilfælde, hvor personer forledes til udrejse fra Grønland, og videre, for så vidt som det ikke er nødvendigt, at gerningsmanden har anvendt falske foregiver eller svig, men er tilstrækkeligt, at han har udnyttet de pågældendes svagere position til at bevæge dem til at forlade Grønland.

Til § 47.

Reglen svarer til den danske straffelovs § 207. Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til § 112.